

— Deze hogere voorziening betreft een kwestie die belangrijk is uit het oogpunt van de eenheid, de samenhang en de ontwikkeling van het Unierecht. In het bestreden arrest wordt de draagwijdte van het horizontale vereiste dat er nog steeds sprake is van procesbelang, restrictief uitgelegd. Dit vereiste is gebaseerd op de algemene leer van het procesrecht die de lidstaten gemeen hebben. De door de Unierechter verstrekte uitlegging zal waarschijnlijk op significante wijze de toepassing van dit vereiste door de nationale rechters beïnvloeden. In de onderhavige hogere voorziening is ook een belangrijke procedurele kwestie aan de orde — die geenszins beperkt blijft tot het gebied van het intellectuele-eigendomsrecht —, te weten de gevolgen die moeten worden verbonden aan de regel dat de instantie die de vernietigde handeling heeft vastgesteld, zich moet plaatsen op de datum waarop het die handeling had vastgesteld met het oog op de vaststelling van de nieuwe handeling. De kwestie van het verdwijnen van het oudere recht terwijl de procedure aanhangig is, heeft geleid tot tegenstrijdige uitspraken van het Gerecht, maar het Hof heeft slechts kort de gelegenheid had om bij met redenen omklede beschikking deze kwestie terloops te behandelen. In de onderhavige hogere voorziening rijst ook de algemene vraag welke de gevolgen zijn van de daadwerkelijke terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk uit de Europese Unie voor de rechtsorde van deze Unie.

(¹) Artikelen 11, 51, lid 1, 66, lid 1, en 71, lid 3, van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2017 inzake het Uniemerk (PB 2017, L 154, blz. 1).

(²) Akkoord inzake de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland uit de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (PB 2019, C 384 I, blz. 1).

Hogere voorziening, ingesteld op 10 januari 2022 door Sanford LP tegen het arrest van het Gerecht (Vijfde kamer) van 10 november 2021 in zaak T-443/20, Sanford/EUIPO — Avery Zweckform (Etiketten)

(Zaak C-19/22 P)

(2022/C 207/15)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Sanford LP (vertegenwoordiger: J. Zecher, Rechtsanwalt)

Andere partijen in de procedure: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO), Avery Zweckform GmbH

Bij beschikking van 6 april 2022 heeft het Hof van Justitie (Kamer voor toelating van hogere voorzieningen) besloten om de hogere voorziening niet toe te laten en Sanford LP te verwijzen in haar eigen kosten.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Nejvyšší soud České republiky (Tsjechië) op 28 januari 2022 — YQ/Ředitelství silnic a dálnic ČR

(Zaak C-57/22)

(2022/C 207/16)

Procestaal: Tsjechisch

Verwijzende rechter

Nejvyšší soud České republiky

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: YQ

Verwerende partij: Ředitelství silnic a dálnic ČR

Prejudiciële vraag

Moet artikel 7, lid 1, van richtlijn 2003/88/EG ⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 4 november 2003 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd aldus worden uitgelegd dat het in de weg staat aan nationale rechtspraak volgens welke een werknemer die onrechtmatig is ontslagen en later, na de gerechtelijke nietigverklaring van zijn ontslag, overeenkomstig het nationale recht zijn werkzaamheden in dienstverband heeft hervat, geen recht heeft op jaarlijkse vakantie met behoud van loon voor de periode tussen het ontslag en zijn wederindienstneming op grond dat die werknemer tijdens deze periode geen daadwerkelijke arbeid in dienst van de werkgever heeft verricht, en dat dit ook het geval is wanneer een onrechtmatig ontslagen werknemer die zijn werkgever onverwijld schriftelijk in kennis heeft gesteld van zijn bereidheid om arbeid in dienst van de werkgever te blijven verrichten volgens de nationale regeling recht heeft op een financiële vergoeding ten belope van zijn gemiddelde loon vanaf de dag waarop hij de werkgever van zijn bereidheid in kennis heeft gesteld tot op de dag waarop de werkgever hem de mogelijkheid heeft geboden om zijn werkzaamheden voort te zetten of waarop het dienstverband daadwerkelijk is beëindigd?

⁽¹⁾ PB 2003, L 299, blz. 9.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Supremo Tribunal Administrativo
(Portugal) op 2 februari 2022 — Infraestruturas de Portugal, SA, Futrifer Indústrias Ferroviárias, SA /
Toscca Equipamentos de Madeira Lda.**

(Zaak C-66/22)

(2022/C 207/17)

Procestaal: Portugees

Verwijzende rechter

Supremo Tribunal Administrativo

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Infraestruturas de Portugal, SA, Futrifer Indústrias Ferroviárias, SA

Verwerende partij: Toscca Equipamentos de Madeira Lda.

Prejudiciële vragen

- 1) Is de uitsluitingsgrond van artikel 57, lid 4, onder d), van richtlijn 2014/24/EU ⁽¹⁾ een aangelegenheid die is voorbehouden aan de beslissingsbevoegdheid van de aanbestedende dienst?
- 2) Kan de nationale wetgever het door de aanbestedende dienst krachtens artikel 57, lid 4, onder d), van richtlijn 2014/24/EU te nemen besluit volledig vervangen door een generiek besluit (met de gevolgen van een besluit) van de ADC tot oplegging van een bijkomende sanctie bestaande in een verbod om gedurende een bepaalde periode deel te nemen aan aanbestedingsprocedures, dat wordt genomen in het kader van de oplegging van een geldboete wegens inbreuk op de mededingingsregels?
- 3) Moet het besluit van de aanbestedende dienst over de “betrouwbaarheid” van de ondernemer met het oog op de naleving (of niet-naleving) van de mededingingsregels buiten de concrete aanbestedingsprocedure, aldus worden begrepen dat het een gemotiveerde beoordeling vereist van de relatieve geschiktheid van deze ondernemer, hetgeen een specifieke uitdrukking vormt van het recht op behoorlijk bestuur in de zin van artikel 41, lid 2, onder c), van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie?
- 4) Is de in het Portugese recht in artikel 55, lid 1, onder f), CCP ⁽²⁾, gekozen oplossing, die de uitsluiting van een ondernemer van een aanbestedingsprocedure op grond van een inbreuk op de mededingingsregels gepleegd buiten de specifieke aanbestedingsprocedure, afhankelijk stelt van een besluit van de ADC met betrekking tot de oplegging van een bijkomende sanctie bestaande in een verbod om deel te nemen aan aanbestedingsprocedures – een procedure waarin het de ADC zelf is die in dat kader beoordeelt of de genomen corrigerende maatregelen passend zijn – in overeenstemming met het Unierecht en, in het bijzonder, met artikel 57, lid 4, onder d), van richtlijn 2014/24/EU?